

Малкият свят в едно голямо сърце
Микаела Топалова, 6 клас, ОУ „Любен Каравелов“, Русе
Специална награда

Ние, децата, сме част от този свят. Аз съм добър човек. Още в детската градина ми ставаше мъчно, когато се скарат на мое другарче. В училище съм добра към останалите деца, дори ако не са ми приятели. Много от съучениците ми се държат арогантно и грубо, но аз не съм такава. Единственото мен не обиждат, а напротив, държат се учтиво и любезно. Какво е необходимо да живеем в мир и разбирателство с другите? Всеки има нужда от добра дума. Искам хората да е отнасят добре един към друг, тогава това което ни заобикаля ще бъде по-красиво, по-приятно и изпълнено с положителна енергия. Дори в един мрачен без слънчице ден една усмивка, един приветлив поглед биха стоплили тъжното настроение. Една вълшебна музика и хубава книга могат да развълнуват сърцето.

За мен различни хора няма. Да вземем например децата - растат в семейна среда, получават възпитание, което оформя характера и поведението им в училище и извън дома им. Трудно е да живеем в този забързан свят. Нали сме част от него. Хубаво би било да изживеем детството си с усмивка, да имаме добър урок и добър спомен от него!

Детството е Божи дар. Всеки като се обърне назад в годините си спомня с умиление за приятните преживявания, за весели игри, за разходките с мама и тате. Пред мен се редят картини от днешния ден, как изглеждат в моите очи тези, които идват след нас. Поглеждам детската площадка в парка, там са дошли деца, които държат в ръцете си телефони, таблети и всяко е вперило поглед в малките екрани. Не общуват с никого. Не ги вълнува красивата природа, бълбукащата вода на шадравана, не говорят и не знаят как да се забавляват. Едно дете държи топка, но няма на кого да я подхвърли, да го попита как се казва и просто да си поговорят. Какво скучно и празно детство!

Прибират се вкъщи. Родителите ангажирани, потънали в своите проблеми и време за малко внимание към децата все няма. Те са самотни, пренебрегнати от най-близките. Питам се, защо трябва да е така. Колко тъжно е това! Трябва да върнем детството, усмивката и радостта на децата. Това им принадлежи! И да има повече хора с големи сърца изпълнени с търпение, доброта и разбирателство!